

Б. Бакула, І. В. Лучук

Зеґадлович Еміль

ЗЕґАДЛОВИЧ Еміль (Zegadłowicz Emil; 20. 07. 1888, м. Бельськ, нині Бельсько-Бяла Сілез. воєводства, Польща – 24. 02. 1941, м. Сосновець, Сілез. воєводства) – польський письменник, драматург, перекладач. Орден Відродження Польщі (1931). Закін. Ягеллон. університет (Краків, 1911). Співзасн. поет. групи «Чартак» (1992), яка пропагувала звернення до нар. джерел, зокрема до лемків. і бойків. фольклору. Учасник Антифашист. конгресу діячів культури 1936 у Львові, де виголосив промову на підтримку лівого руху. У лютому 1939 виступав з лекцією «На захист культури» у містах тодіш. Польщі, зокрема в Галичині (Хирів, Самбір, Дрогобич, Стрий, Борислав). Автор. зб. віршів «Kolędziołki beskidzkie», «Powsinogi beskidzkie» (обидві – 1923) про побут і звичаї жителів Карпат; поеми «Pieśń o Śląsku» (1933), роману «Martwe morze» (1939), драми «Domek z kart» (1940), у яких крізь експресіоніст.-натураліст. нашарування проступають соціаліст. мотиви, усвідомлення необхідності реві. змін у міжвоєн. Польщі. Його повість про події в одному з галиц. містечок поч. 20 ст. «Zmory: Kronika z zamierzchłej przeszłości» (1935; екранізов. 1978 реж. В. Марчевським) викликала гучне обговорення у суспільстві, З. звинуватили в аморал. зображенні становлення юнац. свідомості, що вступила у конфлікт зі звичаєвістю. У повістях з автобіогр. циклу «Żywot Mikołaja Srebrempisanego» – «Codzina przed jutrzina» (1927), «Spod młyńskich kamieni» (1928), «Cień nad falami» (1929), «Wojna» (1940, незакінч.) – події відбуваються також у Галичині. Перекладав з нім. (В. Гасенклевер, Й.-В. Гете), румун. (М. Емінеску), іспан. (П. Кальдерон), англ. (Г.-В. Лонґфелло) мов. Окремі вірші З. українською мовою переклали Р. Лубківський, Д. Павличко, В. Лучук (також присвятив йому вірш «Бескидська балада», 1984).

Основні твори

Wiersze wybrane. Warszawa, 1957; укр. перекл. – [Вірші] // Антологія польс. поезії. Т. 2. К., 1978.

Рекомендована література

1. E. Kozikowski. Portret Zegadłowicza bez ramy: Opowieść biograficzna na tle wspomnień osobistych. Warszawa, 1966;
2. K. Szymanowski. Narcyz: Rzecz o Zegadłowiczu-powieściopisarzu. Kraków, 1986;
3. K. Kolińska. Zegadłowicz: Podwójny żywot srebrempisanego. Warszawa, 1999;
4. M. Wójcik. Pan na Gorzeniu. Kielce, 2005.

Бібліографічний опис:

Зеґадлович Еміль / Б. Бакула, І. В. Лучук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-16765>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).